

Đóa Phật ví như đóa hoa ngát thơm, ai ai cũng có thể ngửi được mùi thơm đó. Không phải vì là tu sĩ mà mùi hương đó tăng hay là cư sĩ Phật tử mùi hương đó giảm. Họ biết cư ngửi nào thực hành được giáo pháp của Phật thì ngửi đó hương thơm đóa hương thơm. Ngửi cư cho dù là tu sĩ, nếu không sống và thực hành theo giáo pháp, vẫn không được chi cả.

Hương thơm này đây là sự giải thoát khỏi ràng buộc là hạnh phúc an lạc trong tâm hồn... Muốn được thơm như hương thơm này, ngửi ta phải tận dụng, tận dụng. Nhưng trong cuộc sống ràng, não nề của pháp thế xa hoa, làm sao tìm được an lạc thơm như trong tâm hồn? Nghĩa là làm sao nhận được mùi hương?

Bên cạnh của hương vô tận, tận tận không phân biệt không gian, hoàn cảnh. Có tận dụng được thân cây thì hoa sẽ nở, mà hoa nở thì hương có.

Nếu đi sống ồn ào, não nề, tâm tận an lành của chúng ta vẫn có, nhưng có rất ít, chỉ không phải không có. Nếu nói hoàn toàn không có an lạc thì làm sao ta sống nếu khi phải luôn luôn đi đi về về và tận dụng lao động cần; và làm sao mình ngửi chung quanh ta chủ động được khi tâm tận, tận óc ta toàn của những phiền não giận thù.

Tâm tận con con ngửi không khác mặt trời dẫu, lúc thì im lặng như mặt trời, lúc thì ồn ào như sóng. Tuy thế không phải là không có nguyên nhân. Gió thổi thì nở c yên, gió thổi thì nở c đng. Hiểu được nguyên nhân, nhận ra hậu quả ta sẽ có được phương pháp giảm trừ, hóa giải. Ta vẫn sống và sinh hoạt bình thường, nhưng tâm hồn, tận tận ta nên đặt vào mặt đnh hương. Hương này là cách sống phù hợp với lẽ sống, không hề ngửi hề v t. Không gây chia rẽ mình ngửi không buông lung phóng đng và luôn luôn yêu thương tận cả.

Đã học pháp đi tào động bông hoa tỳ lỵ đệp, trờ nên bít đi t, ta cón tìm hiu vun trờng thêm bông hoa tu giác cõa vờn hoa giác ngõ Phõ t Đà. Vờn hoa giác ngõ kia không phõ i mõ t công tìm kiõ m õ nõ i nào xa xôi, mà ngay õ đây, õ chính nõ i ta, õ chõ gõ n nhõ t cõ a tâm hõ n, cõ a con tim tõ bi, cõ a tõ m lòng mõ n tõ p.

Ta sõ ng õ cõ i Ta Bà này tuy là cõ i trõ c mà võ n tõ o đõ c cho chính mình mõ t nõ hoa thõ m, đó là do biõ t áp đõ ng đung vào giáo lý Phõ t Đà. Tuy võ y chúng ta cũng cõ n bõ i đõ p mãi nõ hoa thõ m đó, đõ làm nhân cho đõa hoa tuyõ t điõ u và bõ t điõ t trong tõ ng lai.

Phõ ng pháp gieo trờng nhân duyên cho đõa hoa bõ t điõ t có rõ t nhiõ u, mà pháp đõ hành nhõ t trong thõ giõ i ngày nay Phõ t đõ y là pháp niõ m lõ i tánh giác cõ a mình. Niõ m lõ i tánh giác nghĩa là niõ m Phõ t.

Niõ m Phõ t là tõ o thêm vờn hoa đõ p trong vờn hoa đã sõ n có cõ a mình. Nõ u ai đó trong đõ i chõ a tõ ng tõ o cho mình mõ t hõ ng hoa thõ m nào, thì ngay bây giõ hãy nên niõ m tánh giác cõ a mình đõ kõ p làm nhân cho vờn hoa hiõ n tõ i và tõ ng lai. Và nõ u có ai đã lõ tõ o nhân hoa không lành, hõ ng hoa không tõ nh thì lõ i càng nên sõ m mau khõ i đõ y tánh giác, trờng niõ m hoa thõ m đõ hõ ng hoa tinh khiõ t phõ trùm hõ ng bõ t tõ nh và biõ n tõ t cõ hõ ng hoa trong vờn thành hõ ng hoa thanh tõ nh giõ i thoát, nhõ trong kinh Quán Phõ t Tam Muõ i, Phõ t đõ y võ công đõ c và công năng cõ a niõ m Phõ t nhõ sau: Vua Tõ nh Phõ n bõ ch Phõ t, ngõ õ i gõ ng công niõ m Phõ t thì trờng thái nhõ thõ nào? Phõ t đáp phõ võ ng rõ ng "*Nhõ rõ ng Y-Lan vuõng bõ n mõ õ i do tuõ n, có mõ t cây Ngõ u-Đõ u-Chiên Đàn, tuy có rõ mõ m, nhõ ng chõ a mõ c ra khõ i mõ t đõ t, rõ ng Y-Lan kia chõ có mùi thú i mà không có mùi thõ m. Nõ u có ngõ õ i nhai nuõ t hoa trái cõ a cây kia thì phát đõn cuõ ng mà chõ t. Sau đó mõ m rõ cây Chiên-Đàn tõ t sanh trõ ng rõ i thành cây, hõ ng thõ m bát ngát, biõ n cõ i đõ c không khõ i rõ ng Y-Lan này trờ nên hõ ng sõ c thõ m đõ p, mõ i ngõ õ i thõ y đó lõ n sanh tâm hoan hõ hy hõ u...*"

Phõ t lõ i nói võ i Phõ Võ ng rõ ng:

"Tõ t cõ chúng sanh õ trong sanh tõ , có lòng niõ m Phõ t cũng lõ i nhõ võ y. Chõ khéo hay gìn giõ tâm không đõ ng nghĩ, nhõ t đõ nh sanh trõ c Phõ t; quyõ t đõ c vãng sanh, tõ c là có thõ cõ i bõ n tõ t cõ đõ u ác, sanh đõ i tõ bi. Nhõ cây thõ m kia có thõ cõ i bõ n cõ vờn Y-Lan võ y."

Phõ t đõ y nhõ thõ chúng ta rõ thêm rõ ng, mõ i ngõ õ i chúng ta ai ai cũng sõ n có mõ t vờn hoa và cũng có thõ biõ n tõ o cho mình mõ t vờn hoa thuõ n mùi hõ ng giõ i thoát. Và sõ bõ i đõ p cho vờn hoa thanh tõ nh đó không gì đõ hõ n là niõ m lõ i tánh giác gieo trờng hõ ng niõ m Phõ t võ y.

Tác giõ : Thích Phõ Luân